WOCO 8-9 AUGUSTUS 2026

WELKOM

Beste mensen, ons leven is steeds nieuw en ons wordt slechts gevraagd het vol dankbaarheid uit Gods Hand aan te nemen. Van harte welkom in deze woord -en communieviering. Speciaal Thom Smeets, die vandaag de overweging zal verzorgen. Straks zal hij zich aan u voorstellen. Wij groeten elkaar van harte in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De Vader die ons wil ontmoeten in een zachte bries; De Zoon die vandaag het vertrouwen hierin wil versterken en H. Geest die ons tot eenheid brengt. Vandaag is het de 19e zondag door het jaar. Thema: Ik ben een kleingelovige. Intenties: Geen. We bidden voor Riet Noestheden. Ze is de afgelopen week overleden. As. dinsdag om 13.30 uur is de uitvaart hier in de Andreas. Is er iemand van de familie? Of wil iemand anders een kaarsje voor haar aansteken?

AANSTEKEN KAARSEN

De kaarsen steken we aan met de wens: Dat we ons met elkaar mogen verbinden. Dat we ons mogen verbinden met het diepste in onszelf. En met God-de verborgen grond(Bron) van alles-dat dit voor iedereen voelbaar wordt als een kracht van liefde, bezieling of troost op onze weg.

INLEIDING-THOM SMEETS

Goedemorgen, lieve mensen.

Velen van jullie zullen mij nog niet kennen.
Mijn naam is Thom Smeets.
Ik woon sinds 2025 in Heerlen
en ben ook nog niet zo lang onderweg in het geloof.

Via Marcel en de Eckhart-groep heb ik jullie mooie parochie leren kennen.
En ik ben dankbaar dat ik vandaag deze tijd met jullie mag delen.

Zoals jullie misschien horen, is spreken voor mij niet altijd vanzelfsprekend. Maar misschien past dat juist wel bij het evangelie van vandaag.

Want, in het verhaal van Simon Petrus, herken ik wel wat van mezelf. Niet omdat hij over het water loopt of zinkt, maar omdat hij onderweg is. Omdat hij leert vertrouwen. Omdat geloof en twijfel blijkbaar, naast elkaar mogen bestaan.

Ja. Wat mij in Matteus zijn passage het meest raakt, zijn Jezus' zijn woorden:

"Jij kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?"

Lang hoorde ik hierin een verwijt. Tot ik zijn woorden anders ging horen. Hoe dat is gekomen, deel ik zo meteen graag met jullie.

OPENINGSGEBED

God, Vader van alle barmhartigheid,
wij danken U voor uw aanwezigheid
in de kleine dingen van alledag, in het kleine goede.
Wij bidden U: stem ons af op uw stem, op uw stilte,
op uw aanwezigheid in het suizen van de zachte bries.
Opdat wij, vervuld van uw Geestkracht,
gaan waarheen U ons zendt,
in het voetspoor van Hem:
Jezus Christus, onze Heer. Amen.

WE GAAN NU LUISTEREN NAAR DE LEZINGEN

EERSTE LEZING: 1 Kon.19,9a.11-13a

Koningin Izebel stuurde iemand naar de profeet Elia met de boodschap: 'Binnen vierentwintig uur laat ik je doden.' Toen Elia dat hoorde, vluchtte hij naar de woestijn. Daar ging hij een grot binnen en bleef er overnachten. God zei: 'Kom naar buiten.' Toen ging God voorbij. Eerst kwam er een zeer

zware storm die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelen. Maar God was niet in de storm. Daarna was er een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was God niet. Op de aardbeving volgde de bliksem. Maar ook in de bliksem was God niet. Op de bliksem volgde het suizen van een zachte bries. Toen Elia dat hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel. Hij ging naar buiten en bleef staan bij de ingang van de grot.

TWEEDE LEZING: uit het evangelie volgens Matteüs 14,22-33

Na de broodvermenigvuldiging dwong Jezus zijn leerlingen in de boot te gaan en alvast naar de overkant te varen, terwijl Hij het volk naar huis zou zenden. Toen Hij het volk had weggezonden, ging Hij de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen.
De boot was reeds een heel eind uit de kust verwijderd en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind.
Tegen de morgen kwam Jezus te voet over het meer naar hen toe.
Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek, omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen:
"Weest gerust, Ik ben het. Vreest niet."
"Heer," antwoordde Petrus, "als Gij het zijt,
zeg mij dan, dat ik over het water naar U toe moet komen."
Waarop Jezus sprak: "Kom!"
Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe.
Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang;
hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!"
Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast,
terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?"
Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen.
De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden:
"Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God."

OVERWEGING – THOM SMEETS

Het was eigenlijk een avond als elke andere. Voor het slapen mediteren in mijn kantoortje.
Het was toen dat je me de eerste keer liet huilen. Daar, in het maanlicht. Op mijn meditatiekussen.

Ik had het perfecte leven, maar was diep depressief. Deze lieve vriendin, dit mooie huis, deze droomcarrière.
Alles leek te kloppen. Behalve mijn hart. Zo voelde het. Daar was het donker. Koud. Als een steen.

Er brak iets af - in mij - die avond, toen ik plotseling besefte dat ik nooit heb leren liefhebben.
Blijkbaar niet wist hoe dat voelde. Niet wist of ik dat kon geven. Kon ontvangen. Hoe ík ooit liefde kon ontvangen.

Ik was die zomer nog maar net begonnen te leren bidden. En tussen alle tranen vroeg ik onwennig aan jou:
"Ik zou alles over hebben om te leren liefhebben. Wil je me leren liefhebben?"

Je stilte was oorverdovend.

Ik stond op van mijn kussentje, liep wat beduusd naar het raam en keek naar de donkerblauwe avondlucht.
Nog voor ik de eerste sterren kon uitmaken, spleet een enorme meteoor de lucht boven mij in twee.
Turquoise. Helder. Flikkerend en fonkelend.

Een tafereel zó adembenemend dat mijn mond openviel en ik me vast moest grijpen aan de rand van mijn bureau.
Ja. Vanaf dat moment geloof ik in jou.

De volgende ochtend had ik een werkafspraak. En tijdens de treinrit ernaartoe beleefde ik iets - laten we zeggen - aparts.
Ik zag. Nee. Ik voelde overal jouw liefde: in een papa die zichtbaar genoot, omdat zijn dochters giechelend grapjes maakten over zijn accent.
Een jongeman met een bos bloemen en blosjes op zijn wangen. Een ouder stel, waarvan de dame troostend over de hand van de man streelde. Hij was zichtbaar aangedaan.

Jeetje. Je was plots overal om me heen! En ik voelde het. Jouw liefde was overal.
Ik had je gewoon nooit eerder herkend. Nooit eerder gezien. Nooit eerder gevoeld.

Na deze ervaring heb je over de jaren een aantal andere diepe impressies in mij achtergelaten.
Hoe kan het dan, lieverd, dat ik me de meest onwaardige gelovige op deze aarde voel?

De meest hardleerse leerling. Een domoor. Die jou nog altijd in twijfel trekt in moeilijke periodes.
In de stille lege dagen. In tegenslag.

Dan voelen onze momenten samen als een onnozele verre droom.
Dan wordt een meteoor weer een gewone meteoor.
Ruimtepuin waar ik ooit te veel achter zocht.

Het is alsof mijn geloof in jou zelf flikkert. En fonkelt.
Van pijnlijk tijdelijke aard is. Even de hemel oplicht. En daarna mij alleen achterlaat. In de duisternis.

Maar dan hoor ik je stem. Echoën. De woorden die je tegen Simon sprak:
"Jij kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?"
Een reprimande. Een berisping. En ik zink dieper in mijn schaamte.

Totdat, in het stilste moment, geheel buiten mijn controle, jij me weer herinnert aan hoe oordeelloos jouw liefde is.
Ineens hoor ik je woorden anders.
Milder. Liever.

"Jij kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?"

Niet meer als een verwijt. Maar als de liefste verwondering van iemand die me allang vast heeft.

Want Simon zinkt niet buiten jouw bereik. Geen van jouw leerlingen niet. En dus ik ook niet.

Misschien is dat wel wat een kleingelovige is. Niet iemand zonder geloof.

Maar iemand die, ondanks alle wonderen, steeds weer vergeet dat hij gedragen wordt.

VREDESWENS

God van liefde,
zoals een moeder haar kinderen loslaat en toch bijeenhoudt,
zo brengt ook Gij ons samen tot uw éne volk
dat Gij omgeeft met tederheid en zorgzame liefde.
Wees voelbaar in ons midden aanwezig,
overtuig ons van de zachte kracht van uw vrede
opdat wij op onze beurt
uw vrede voor elkaar voelbaar en beleefbaar zouden maken.
Die zachte kracht van Gods vrede zij altijd met u.
En wensen wij elkaar die Godsvrede van harte toe.

VOORBEDE

Bidden we voor mensen die kraken onder stormen van leed en pijn,
voor mensen die schipbreuk lijden in hun leven.
Kom hen tegemoet, God, opdat zij niet verdrinken in het water van de dood.
Reik hun uw hand en stil voor hen de storm. Stilte.

***-Bidden we voor mensen die de toekomst van de wereld duister inzien,**
voor hen die bang zijn voor de stormen van de tijd. Dat ze niet ten onder gaan in hun pessimisme. Dat ze vertrouwen op U. U die ook voor hen in de storm reddend aanwezig bent. Stilte.

***-Bidden we voor mensen die – ziek, oud of moe – wachten op de dood.**
Kom hen tegemoet, God. Reik hun uw hand en uw toekomst. Stilte.

***-Bidden we voor onszelf, mensen met een klein geloof,**
mensen die slechts aarzelend vertrouwen. Neem ons bij de hand, God, en bevrijd ons van onze angstige onzekerheid. Stilte.

Intentieboek

Persoonlijke intenties in stilte

Heer, luister naar alles wat in ons hart leeft,
verwijder onze angst en schenk ons uw zegen. Amen.